

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
 לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
 וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
 אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

"משה רבינו מקנא בך"

הרב אהרן קוזין

קודם לכן, והוא היה נגיש ביותר. הצגתי את עצמי וביקשתי מהמזכיר לקבוע פגישה, ותוך זמן קצר נקבע עבורי מועד ליחידות עם הרבי. כאשר פגשתי את הרבי, אחת השאלות ששאלתי הייתה האם לשנות את נוסח התפילה שבו התפללתי עד אז, לנוסח חב"ד. בשעתו, נהגתי להתפלל בנוסח אשכנז, אולם חשתי צורך להחליף לנוסח חב"ד, התואם את נוסחו של האר"י ז"ל. הרבי התייחס בחיוב לשינוי הנוסח, אולם הציע שלא אחליף את הנוסח מיד. הוא המליץ לי להחליף נוסח בראש חודש, שעמד לחול כמה ימים אחר כך.

אחר כך שאל אותי הרבי האם יש ברשותי סידור בנוסח חב"ד. ענית, "לא, אבל אקנה לי אחד". "אין צורך שתקנה", אמר הרבי. "אעניק לך סידור". בתוך כך, החל הרבי לחפש על שולחנו ובמגירות, אולם הוא לא מצא שם סידורים. הוא קרא למזכיר וביקש ממנו שיביא סידור, אך גם הוא לא הצליח לאתר עותק זמין.

"אל תדאג", אמר הרבי, "אדאג שתקבל סידור".

"יצאתי החוצה והתיישבתי כדי לרשום את כל מה שהרבי אמר לי במהלך היחידות, כדי שיהיה לי תיעוד מדויק. כעבור כעשר דקות, שמעתי חסיד קורא בשמי - "קוזין! קוזין! איפה קוזין?" מיד ענית, "לי קוראים קוזין", ובתגובה אמר אותו אדם, "בא מהר, הרבי מחפש אותך". שבתי אל חדרו של הרבי, והמזכיר הוביל אותי פנימה. הרבי היה באמצע שיחה עם מישהו, אך הוא קטע אותה. הוא נעמד והגיש לי סידור קטן עם כריכה אדומה, ואז אמר ביידיש, "שתתפלל בשמחה, ושתצליח".

לקחתי מידו את הסידור, ועד היום שמור סידור זה ברשותי. הוא יקר לי מאוד, אף שכיום הוא כבר בלוי למדי, ולכן אני משתמש בו רק בהזדמנויות מיוחדות.

בתקופת לימודי בשיבה נטלתי חלק באחד ממבצעי הרבי - שאותו יום חותנו, אדמו"ר הרי"צ - המכונה "מבצע של"ה" (ראשי תיבות של: "שיעורי לימודי הדת"), במסגרתו היו יוצאים תלמידי בתי ספר עממיים בשעת הלימוד האחרונה מדי יום רביעי להשתתף בשעה של לימודי יהדות. הייתי

בתקופת לימודי בשיבה במנצ'סטר שבאנגליה בתחילת שנות תש"י (1950), שמתי לב לעובדה שהתלמידים החב"דניקים היו איכשהו שונים מכל השאר. בשעתו היה מגוון גדול של תלמידים בשיבה, שייצג את הזרמים השונים ביהדות - רבים מהם היו ניצולי שואה - אולם חסידי חב"ד בלטו ביניהם. קיבלתי את הרושם שיש בהם סוג של כנות ורצינות יתירה - כאשר שאר התלמידים יצאו החוצה לשחק 'קריקט', התלמידים החב"דניקים היו נשאים כדי ללמוד את המאמר האחרון שאמר הרבי שלהם.

תהיתי מה מייחד אותם, ובסופו של דבר גיליתי - תורת החסידות. זה היה השלב שבו החלטתי שאני רוצה להיות חסיד וללמוד ברצינות בשיבה חב"דית.

אנשים רבים ניסו להניא אותי מכוונתי זו. הם אמרו שהמעבר לחב"ד יצריך שינוי הרגלים משמעותי מצדי. אולם הייתי נחוש בהחלטתי, ובשנת תשט"ז (1956) הגעתי ל-770, לשיבת חב"ד המרכזית בניו יורק.

מיד לאחר הגעתי, זכיתי להיכנס ליחידות עם הרבי. הוא התמנה רשמית להנהגת תנועת חב"ד חמש שנים בלבד

«

אלא רק לשלב עיסוק נוסף כדי להקל על פרנסת משפחתי הגדולה.

הרבי השיב לי כי, "חבל יהיה להתחיל לעזוב את העבודה הקדושה שייסד חותני [האדמו"ר הרי"צ] לטובת ענייני חולין". אני משער שהרבי צפה שברגע שאתחיל לגלות מעורבות בעולם העסקים, יגרום הדבר לכך שהזמן שאקדיש לענייני חינוך ילך ויפחת, עד שאעזוב את החינוך כליל.

שמעתי בקול עצת הרבי, והודעתי לאחי שלא אוכל להצטרף אליו. על אף שהייתי יכול להרוויח כסף רב, שכן בתחום עסקי הנדל"ן אנשים בדרך כלל הכפילו את השקעתם, אינני מתחרט על החלטתי. אני מתבונן בהצלחת התלמידים שלי - תלמידים כה רבים לאורך חמישים השנים האחרונות - ואני מרוצה מאוד ממה שעלה לי בחלקי ובגורלי.

ויותר מכל, אני אסיר תודה לרבי על שכיוון אותי אל הדרך הנכונה. יש לי הכרת הטוב כלפי תורת החסידות על דרך החיים המופלאה שהעניקה לי. אין כמו הרעיונות של תורת החסידות, שבכוחם להאיר ולרומם את האדם מעל ומעבר לענייני החולין והשגרה. ועל המתנה הזו, אהיה אסיר תודה לעד.

הרב אהרן אביגדור קוזין הוא מחנך ותיק מלונדון, אנגליה. הוא מתגורר כיום בשכונת קראון הייטס בניו יורק. הוא רואיין בביתו בקיץ תשס"ז (2007).

אחד מתלמידי הישיבה שהיו מלמדים קבוצת ילדים יהודיים בשכונת קוני איילנד הסמוכה. הייתה לנו קבוצה גדולה מאוד של בנים ובנות שהשתתפו. היינו מוציאים אותם מבתי הספר הממלכתיים באזור, מביאים אותם לבית כנסת סמוך, שם היינו מלמדים אותם ברכות, קריאת שמע, וכדומה. בסוף כל מפגש היינו גם מתגמלים את המשתתפים בפרסים.

באחת השנים, חל יום הולדתי ביום רביעי, ושאלתי את הרבי האם באותו שבוע נכון שאלך להשתתף במבצע של"ה. אולי עדיף שאנצל את אותו יום סגולה ואקדיש את כולו ללימוד תורה?

תגובתו של הרבי הדהימה אותי. הוא ענה בידיש, מתוך הדגשת הדברים וברגש רב, "בוודאי שעליך ללכת!" למעשה, הוא אמר שאלמד את התלמידים משהו מיוחד במינו, דווקא משום שזהו יום הולדתי. היה ניכר בבירור עד כמה רבה החשיבות שהרבי ייחס למבצע זה של אותה שעת "שיעורי לימודי הדת" שבועית.

אני זוכר שאחד מחבריי בישיבה ביקש להפסיק את השתתפותו כמדריך במבצע של"ה. הוא כתב לרבי כי הוא אינו סבור שיש ערך רב בלומר ברכות עם הילדים ולחלק להם פרסים. יתרה מכך, השתתפותו בפעילות זו שיבשה את סדרי הלימוד שלו. הנסיעות עד לקוני איילנד וחזור גזלו לו שלוש, ארבע שעות מהיום, והוא חש כי יוכל לנצל טוב יותר את הזמן אם יישאר בישיבה ויתמסר ללימוד. הוא גם טען כי המחשבה על כך שייאלץ לקטוע את לימודיו מטרידה את מנוחתו במשך כל השבוע, ולכן, ביקש את רשותו של הרבי לקבל פטור מהפעילות הזו.

הוא לא קיבל רשות. הרבי ענה לו: "עליך לדעת כי כל הנשמות שבגן עדן - אפילו נשמת משה רבינו ע"ה - מקנאות בך על ההזדמנות שיש לך לומר 'קריאת שמע' עם ילדים יהודיים. למצוות שאתה מקיים עם אותם ילדים בוודאי תהיה השפעה נצחית"

כאשר אותו בחור הראה לי את מכתבו של הרבי, עשה הדבר עלי רושם עמוק ביותר - באותו רגע קלטתי את גודל החשיבות שבלמוד ילדים קטנים, והבנתי עד כמה חשוב החינוך היהודי. בסופו של דבר, התובנות הללו הן שהובילו אותי לקריירה ארוכת שנים בתחום החינוך היהודי.

הפכתי למורה, וכעבור כמה שנים, למנהל בית ספר לבנים, תפקיד אותו מילאתי במשך שנים רבות.

היה שלב מסוים לאורך הדרך, שבו שקלתי להיכנס לעסקי נדל"ן יחד עם אחי הגדול, וכתבי לרבי כדי להיוועץ בו בקשר לכך. הודעתי לו שאין בכוונתי לעזוב לגמרי את ההוראה,

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשמ"ח (1987) — הרבי קורא לרבנים לדרוש בפני האסיפה הכללית של האו"ם בנושא שבע מצוות בני נוח, שבע המצוות האוניברסליות שעל קיומן ציווה הקב"ה לאומות העולם כולן.¹ ו' בתשרי

< תשי"א (1950) — הרב אליה גרוס ביקש מהרבי לסייע לו לשכנע חייל של צבא ארצות הברית שנלחם בקוריאה להניח תפילין. הרבי אמר לו שעליו להסביר לחייל שהתפילין משמשים כמגן בפני כדורי האויב, ויסייעו לו לשוב בשלום אל משפחתו.² ו' בתשרי

1 התוועדות תשמ"ח, חלק א, עמ' 113
2 ימי בראשית, עמ' 253

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015